

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1308/2025
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Бабовић, адвокат из ..., против туженог Града Крушевца, кога заступа Градски правобранилац Јасмина Бабић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 960/24 од 05.09.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 960/24 од 05.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 960/24 од 05.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 960/24 од 05.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 1706/23 од 09.02.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу надокнади нематеријалну штету од 1.140.000,00 динара и то: за претрпљене физичке болове 280.000,00 динара, за претрпљени страх 300.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности 560.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења 09.02.2024. године до исплате, те тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 226.125,00 динара. Одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је захтев за накнаду штете из разлога што из утврђених чињеница не произилази постојање деликтне грађанске одговорности туженог Града, јер тужилац није доказао када и на који начин је дошло до повређивања. Наводи ревизије садрже примедбе на начин извођења доказа и указују на погрешно утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија у смислу напред наведене одредбе не може изјавити. Како по оцени Врховног суда не постоје материјалноправна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за накнаду штете поднета је 02.02.2021. године, вредност предмета спора је 1.140.000,00 динара и према наведеном релевантном курсу представља динарску противвредност 9.696 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**